

Sygn. akt: I C 1550/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 26 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agata Kawa-Jerka

Protokolant: Wioletta Mróz

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2013 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa T. M.

przeciwko stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. rzecz powoda T. M. kwotę 7.900,00 złotych (siedem tysięcy dziewięćset złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 30.08.2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. rzecz powoda T. M. kwotę 2.012,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 1.200,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. nakazuje stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. w W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 75,33 złotych, tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 1550/12

UZASADNIENIE

Powód T. M. domagał się zasądzenia od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na swoją rzecz kwoty 7 900 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30.08.2012 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia, a także kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1 200 zł wraz z opłatą od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 01.08.2012 r. w L. doszło do wypadku drogowego, na skutek którego odniósł obrażenia ciała, zaś sprawca zdarzenia posiadał u strony pozwanej ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Podał także, iż po zgłoszeniu szkody strona pozwana przyznała i wypłaciła na jego rzecz łączną kwotę 4 100 zł z tytułu zadośćuczynienia, przyjmując tym samym odpowiedzialność co do zasady. Według powoda, powyższa kwota jest zaniżona i nie odzwierciedla w pełni doznanej przez niego krzywdy. Argumentował również, iż wskutek przedmiotowego zdarzenia doznał skrzywienia kręgosłupa szyjnego, skutkującego zniesieniem lordozy szyjnej. Uzasadniał poza tym, że skutki urazu leczył w poradni neurologicznej, gdzie stwierdzono ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego i wzmożone napięcie mięśni oraz zalecono wdrożenie kuracji farmakologicznej, nadto uczęszczał na zabiegi usprawniające w dniach 05.06. – 13.06. (...), a także w okresie od dnia 01.06.2012 r. do dnia 30.06.2012 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim. Podniósł nadto, że nadal odczuwa dolegliwości bólowe w okolicach kręgosłupa szyjnego, których nasilenie następuje podczas dłuższej jazdy samochodem, pracy przy komputerze oraz podczas dłuższego wysiłku fizycznego, a także musiał ograniczyć swoją aktywność fizyczną również w zakresie wędkowania i jazdy na rowerze, które to hobby przed wypadkiem sprawiało mu

wiele radości i odprężenia. W zakresie wymagalności odsetek powód wskazał datę wydania decyzji o odmowie wypłaty dalszej kwoty zadośćuczynienia przez stronę pozwaną jako kończącej proces likwidacji doznanej przez niego szkody.

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że wysokość przyznanego powodowi zadośćuczynienia w kwocie 4 100 zł za skutki przedmiotowego zdarzenia komunikacyjnego została ustalona zgodnie z regułami i zasadami z art. 445§1 k.c. i jest w pełni adekwatna do rozmiaru doznanej przez powoda krzywdy, wyczerpując jego roszczenie z tego tytułu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01.06.2012 r. w L. doszło do zdarzenia drogowego, w którym został poszkodowany powód T. M.. Sprawca powyższego zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W..

dowód: akta szkody w formie zapisu elektronicznego k 33

przesłuchanie powoda T. M. k 48 – 49

W związku z doznanymi obrażeniami w przedmiotowym wypadku powód, liczący wówczas 27 lat, został przewieziony do Izby Przyjęć Szpitala w L., gdzie stwierdzono u niego skręcenie kręgosłupa szyjnego i zalecono leczenie w poradni ortopedycznej. Jeszcze tego samego dnia powód udał się do (...) w L., gdzie zalecono stosowanie unieruchomienia w kołnierzu ortopedycznym, który nosił przez okres około dwóch tygodni. Z uwagi na odczuwalne bóle okolic kręgosłupa szyjnego i głowy, parestezji kończyn lewych i zawrotów głowy powód leczył się również w poradni neurologicznej, gdzie zalecono stosowanie leków przeciwbólowych i rozluźniających mięśnie. Powód w czerwcu 2012 r. przechodził również rehabilitację. Powód w dniu 21.06.2012 r. przeszedł badanie MR kręgosłupa szyjnego, które wykazało wypukliny krążków międzykręgowych na poziomie C2 – C6 oraz (...) bez zmian zwyrodnieniowych. Leczenie powoda zakończyło się w dniu 30.06.2012 r.

Obecnie powód odczuwa niewielkie dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego, parestezje w zakresie kończyn lewych oraz okresowo występują u niego zawroty głowy. Bóle odcinka szyjnego nasilają się zwłaszcza podczas dłuższego siedzenia w jednej pozycji, dłuższej jazdy samochodem oraz przy większym wysiłku fizycznym.

dowód: akta szkody w formie zapisu elektronicznego k 33

wynik badania z dnia 21.06.2012 r. k 36

zaświadczenie lekarskie z dnia 29.06.2012 r. k 37 – 38

skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne z dnia 05.06.2012 r. k 39

historia zdrowia i choroby powoda k 40

karty wizyt k 41 – 46

karta informacyjna z dnia 01.06.2012 r. k 47

przesłuchanie powoda T. M. k 48 – 49

Powód zamieszkuje wspólnie z żoną i 8 – letnim dzieckiem. Przez około dwa tygodnie po wypadku z uwagi na odczuwane dolegliwości bólowe i ograniczenie ruchomości odcinka szyjnego oraz głowy wymagał pomocy swojej żony przy ubieraniu i utrzymaniu codziennej higieny. Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim przez miesiąc. Obecnie nadal pracuje jako kontroler jakości, jednak z uwagi na to, że wykonywane przez niego czynności wymagają

częstego przemieszczania się samochodem w celu pobrania próbek środowiskowych, odczuwa podczas dłuższej jazdy pojazdem istotny dyskomfort związany z pojawiającymi się bólami kręgosłupa. Przed wypadkiem powód często jeździł na rowerze oraz wyjeżdżał wędkować, co sprawiało mu wielką radość i odprężenie, jednak skutek doznanego urazu musiał ograniczyć swoją aktywność w zakresie powyższego hobby.

dowód: przesłuchanie powoda T. M. k 48 – 49

Po zdarzeniu drogowym z dnia 01.06.2012 r. u powoda występuje stan po urazie kręgosłupa szyjnego, pourazowa radikulopatia szyjna oraz pojawiają się u niego pourazowe zawroty głowy. Powód wskutek zaburzeń neurologicznych w zakresie urazowych zespołów korzonkowych w wyniku urazu z dnia 01.06.2012 r. doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Natomiast w zakresie urazu ortopedycznego związanego ze skręceniem kręgosłupa szyjnego powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3%.

dowód: opinia biegłej sądowej neurolog k 60 – 62

opinia ortopedyczna k 72 – 74

Powód w piśmie z dnia 27.07.2012 r., za pośrednictwem (...) S.A. w L., zwrócił się do strony pozwanej z roszczeniem z tytułu zadośćuczynienia w kwocie 12 000 zł w związku ze skutkami wypadku z dnia 01.06.2012 r. Strona pozwana w piśmie z dnia 29.08.2012 r. poinformowała powoda o przyznaniu i wypłaceniu na jego rzecz kwoty 4 100 tytułem zadośćuczynienia.

dowód: akta szkody w formie zapisu elektronicznego k 33.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, że odpowiedzialność strony pozwanej z polisy OC wobec powoda za skutki zdarzenia komunikacyjnego z dnia 01.06.2012 r. pozostawała okolicznością bezsporną pomiędzy stronami. Strona pozwana uznała roszczenie powoda w przedmiocie zadośćuczynienia do wysokości wypłaconej mu dotychczas z tego tytułu kwoty 4 100 zł. Dlatego też Sąd nie zajmował się szczegółowymi rozważaniami co do zasady odpowiedzialności cywilnej strony pozwanej, oceniając zasadność roszczenia powoda w zakresie wysokości należnego zadośćuczynienia.

Na podstawie art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty. Natomiast stosownie do treści art. 445§1 k.c. w powyższym przypadku sąd może przyznać odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie jest szczególną formą naprawienia niemajątkowej szkody na osobie (krzywdy) stanowiącej rodzaj rekompensaty pieniężnej za doznane przez osobę pokrzywdzoną czynem niedozwolonym cierpienia fizyczne lub psychiczne i powinno ułatwić przezwyciężenie przez nią ujemnych przeżyć psychicznych. Wprawdzie przepisy prawa nie określają szczegółowo kryteriów jakimi powinien kierować się Sąd przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia, to jednak odpowiednie wskazówki w zakresie określania wysokości takiego świadczenia pieniężnego zostały wypracowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz w doktrynie prawa. Charakter szkody niemajątkowej decyduje o jej niewymierności, jednak biorąc pod uwagę, że zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny i stanowi swoiste wynagrodzenie osobie poszkodowanej przeżytych cierpień fizycznych i psychicznych przez zobowiązanego do odszkodowania, to odpowiednia suma powinna być pochodną wielkości doznanej krzywdy i przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość zasądzonej kwoty powinna być umiarkowana przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar krzywdy. Przesłanki, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości należnego zadośćuczynienia zostały wskazane w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Decydujące znaczenie powinien mieć rozmiar doznanej szkody niemajątkowej przejawiający się rodzajem uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, ich nieodwracalny charakter, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, wiek poszkodowanego, a także ujemne skutki zdrowotne w

przyszłości (por. wyrok SN z dnia 27 lutego 2004 r. V CK 282/03, wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2004 r. II CK 131/03). Ponadto wysokość świadczenia z tytułu zadośćuczynienia nie powinna być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy, ale powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok SN z dnia 28 września 2001 r., sygn. akt III CKN 427/00).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentacji medycznej powoda i opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii oraz ortopedii wynika, że powód wskutek zdarzenia z dnia 01.06.2012 r. doznał urazu w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego. Niewątpliwie doznany uraz wiązał się z dotkliwymi dolegliwościami bólowymi okolic kręgosłupa szyjnego, ograniczając ruchomość kręgosłupa w odcinku szyjnym i głowy. Powód przez miesiąc leczył skutki urazu w poradni ortopedycznej i neurologicznej, była na zwolnieniu lekarskim, przechodził rehabilitację, musiał stosować kołnierz ortopedyczny przez okres około 2,5 tygodnia oraz leki przeciwbólowe i rozluźniające mięśnie. Bez wątpliwości proces leczenia i rehabilitacji był dla powoda uciążliwy, zaś konieczność stosowania kołnierza ortopedycznego wiązała się z istotnym dyskomfortem. Powód przez początkowy okres leczenia wymagał pomocy swojej żony przy zwykłych czynnościach życia codziennego takich jak: utrzymywanie higieny, ubieranie się i nie był w stanie w pełni realizować się jako mąż i ojciec. Ponadto, jak wynika z przesłuchania powoda, wskutek dolegliwości związanych z doznaniem urazu musiał on ograniczyć częstotliwość jeżdżenia na rowerze oraz zrezygnować z wędkowania. Istotne ograniczenia w aktywności fizycznej powoda oraz ograniczenie i rezygnacja z dotychczasowych zainteresowań oraz hobby wpływa na pogłębienie rozmiaru doznanej przez niego krzywdy. Ponadto z opinii biegłej sądowej z zakresu neurologii J. W. wynika, iż powód wskutek zdarzenia z dnia 01.06.2012 r. doznał urazu o podłożu neurologicznym skutkującym trwałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 5%. Natomiast biegły sądowy z zakresu ortopedii K. K. (1) stwierdził u powoda trwały uszczerbek na zdrowiu o podłożu ortopedycznym w wysokości 3%. Sąd uznał opinie powyższych biegłych za przydatne w sprawie, gdyż zostały sporządzone w sposób rzetelny i profesjonalny oraz w całości odpowiadały na zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda z dnia 11.02.2013 r. o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego K. K. na okoliczność zakwalifikowania uszczerbku na zdrowiu według rozporządzenia z dnia 18.12.2002 r., a to dlatego, że biegły zgodnie ze zleceniem Sądu wcale nie miał obowiązku zakwalifikowania uszczerbku według tegoż rozporządzenia. Przede wszystkim rozporządzenie to nie jest wiążące w sprawach o zadośćuczynienie z art. 445 kc, ponieważ dotyczy orzekania o uszczerbku na zdrowiu z wypadków przy pracy. Biegli w sprawach cywilnych (nie pracowniczych i ubezpieczeń) zazwyczaj sami stosują posiłkowo to rozporządzenie, ponieważ nie ma innych uregulowań w tym zakresie, ale robić tego nie muszą, bo nie jest to rozporządzenie sporządzone na potrzeby postępowania o zadośćuczynienie. Dlatego Sąd uznał, że biegły K. K. mógł – kierując się własną wiedzą i doświadczeniem po prostu ustalić uszczerbek na zdrowiu powoda w takiej, a nie innej wysokości. Z resztą procent uszczerbku na zdrowiu jest jednym z kilku kryteriów decydujących o wysokości zadośćuczynienia. Zatem opinia uzupełniająca wnioskowana przez powoda nie była niezbędna do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd oddalił również wnioski pełnomocnika strony pozwanej zawarte w pismach z dnia 28.01.2013 r. i 11.02.2013 r. ze względu na okoliczność, że wnioski te były sformułowane w nieprawidłowy sposób. Wniosek dowodowy zgłasza się na określone okoliczności. Wniosek o opinię uzupełniającą jest również wnioskiem dowodowym. Stwierdzenia biegłych ujęte w cudzysłowach w pismach strony pozwanej były sformułowane w sposób jasny i czywisty. I zlecenie biegłym dodatkowo niejako ich interpretacji w sposób, jaki chciała strona pozwana było zbędne. Treść tych wniosków dowodowych świadczy albo o niezrozumieniu roli opinii biegłego w postępowaniu sądowym, albo o niezrozumieniu kryteriów decydujących o wysokości zadośćuczynienia z art. 445 k.c. Sąd – określając wysokość zadośćuczynienia – uwzględnił rokowania biegłego K. K. (1), że powód ma szansę na całkowity powrót do zdrowia i że nie doznał trwałego naruszenia struktur anatomicznych dotkniętych urazami narządów. Dlatego zadośćuczynienie nie jest wygórowane. Również opinia biegłej neurolog nie wymagała „wyjaśnienia” w sposób, jaki domagała się strona pozwana, wystarczyło przeczytanie jej ze zrozumieniem. Należy wskazać, że wysokość zadośćuczynienia określana jest w oparciu o całokształt materiału dowodowego, a nie tylko i wyłącznie o opinie biegłych, czyli również o dokumentację lekarską i zeznania świadków i powoda. Uszczerbek na zdrowiu wcale nie musi być trwały lub długotrwały, nawet jeśli

jest krótkotrwały i przemijający to również powoduje krzywdę – szkodę niemajątkową – uzasadniającą przyznanie zadośćuczynienia w stosownej wysokości.

Uwzględniając całokształt okoliczności sprawy, rodzaj obrażeń ciała powoda po wypadku, charakter doznanego przez niego urazu, długotrwałość leczenia, stopień natężenia dolegliwości bólowych, wystąpienie uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 8%, Sąd uznał na podstawie art. 445§1 k.c., że rozmiar doznanej przez powoda krzywdy uzasadnia przyznanie jednorazowego świadczenia pieniężnego z tytułu zadośćuczynienia w wysokości 12 000 zł. Nadto powyższa kwota nie jest nadmierna i odpowiada przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Biorąc pod uwagę, że dotychczas została już spełniona część świadczenia z tego tytułu w wysokości 4 100 zł, Sąd zasądził od strony pozwanej dalszą kwotę 7 900 zł, uwzględniając roszczenie w całości.

Na marginesie należy wskazać na potrzebę ujednoczenia orzecznictwa zwłaszcza w sprawach, gdzie podstawowe znaczenie ma zasada dyskrecjonalnej władzy sędziego – zaś Sąd Okręgowy w Legnicy – w sprawie o zadośćuczynienie za bardzo zbliżony rodzaj urazu poszkodowanej powódki – w sprawie o sygn. akt II Ca 552/10 – przyznał zadośćuczynienie w łącznej wysokości 13000 zł.

Odsetki ustawowe zostały zasądzone na podstawie art. 481§1 i §2 k.c. od dnia 30.08.2012 r. do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu, gdyż w dniu 29.08.2012 r., czyli w dniu wydania ostatecznej decyzji ubezpieczyciela odnośnie zadośćuczynienia, upłynął już 30 – dniowy termin do zapłaty od zgłoszenia szkody, skutkując wymagalnością roszczenia odsetkowego.

Rozstrzygnięcie Sądu w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego zapadło na podstawie art. 98§1 k.p.c. oraz na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Strona pozwana przegrała proces w całości w związku z czym obowiązana jest zwrócić powodowi kwotę 2 012 zł tytułem kosztów procesu, na które składa się: kwota 395 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 400 zł tytułem zaliczki na wynagrodzenie biegłych sądowych, kwota 1 200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Nadto strona pozwana, stosownie do wyniku rozstrzygnięcia w sprawie, na podstawie art. 98§1 k.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obowiązana jest uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lubinie kwotę 75,33 zł tytułem brakujących kosztów wynagrodzenia biegłych sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.